

Bobcatet mindenki csak úgy hívta, hogy Bobcat. Senki nem tudott arról, van-e becsületes keresztnéve, és talán valóban nem is volt neki. Egyszer azonban elárulta, hogy ha második nevet választhatna, Ármin szeretne lenni.

– Miért éppen Ármin? – kérdezték tőle a garázs lakói.

– Mert az hasonlít legjobban az ármányra – somolygott Bobcat.

A munkagépek közül senki sem tudta, mit jelent az, hogy „ármány”, azonban hamarosan kiderült...

Egyik nap ugyanis Bobcat megleste, amint Anya a babakocsiban Vilmos hűgát tologatta, és ettől ördögi ötlete támadt. Nemsokára aggodalmas képpel állított Dömper Dömötör elé.

– Jól vagy? – kérdezte a teherautótól. – Olyan sápadtnak tűnsz.

– Igazán? – lepődött meg a dömper. – Én nem érzem.

– Pedig ha mondom – erősködött Bobcat. – Húha, csak nem az „üres plató” nevű betegségben szenvedsz?

– Soha életemben nem hallottam még ilyen betegségről – ijedt meg a dömper, és már érezte is, hogy forog vele a világ. – Mit lehet ez ellen tenni?

– Mi sem egyszerűbb! – vágta rá Bobcat, mintha csak erre a kérdésre várt volna. – Akárhova mész, mindig szállíts valamit a platódon. Ha így teszel, meglátod, hamarosan kutya bajod se lesz!